

ring af Medicin. Det er en selvfølgelig Ting, at det ikke kan være anderledes. Men naar det netop særlig fremhæves her i denne Paragraf, er det, fordi der er Apoteker her i Landet, hvor der ogsaa drives anden Forretning, anden Handel, og det er netop for at standse den Konkurrence, som kunde fremkomme over for andre handlende, at man har forbudt disse Apoteker at sælge andet end det, som henhører til Medicin. (*Benson*: Denne Grænse kan ikke findes.) Det kunde maa-ske nok lade sig gøre. Saa er der med Hensyn til Bagerbutikker foreslaaet, at disse kun maa holdes aabne indtil Kl. 12. Jeg skal ikke i Øjeblikket opholde mig videre derved, da jeg ved, at der er et andet æret Medlem, som ønsker at udtale sig særlig om dette Forhold, ligesom ogsaa dette ærede Medlem ønsker at udtale sig om det næste Stykke i denne Paragraf. Saa er der forskellige andre Ting i Slutningen af denne Paragraf, f. Eks. Bestemmelsen om Søndag før Jul og Søndag mellem Jul og Nytaar. Der er der ingen Forandring sket. Saa kommer § 3, hvor det foreslaas, at fotografiske Ateliers skulle være lukkede fra Kl. 12, idet man gaar ud fra, at det er ikke mere end billigt, at man giver de Folk, som arbejde i disse Ateliers, i det mindste en halv Fridag, idet man antager, at der ikke derved kan ske noget til Skade for dette Fag. I Fjor fremkom der til Udvalget Henvendelser fra dette Fag, hvoraf det viste sig, at Flertallet netop ønskede, at man gik i Retning af det, som her er foreslaaet. Saa er der § 4. Det, der her foreslaas, er en naturlig Følge af det foregaaende og i øvrigt i Overensstemmelse med tidligere Love. I § 5 gaar man over til at give Barberer og Frisører to Timers mere Fritid, end de have efter den gældende Lov. Det er det samme, som blev foreslaaet i Fjor, og som blev fastholdt af det store Flertal i Udvalget. Man gaar ud fra, at naar det bliver vedtaget, at Butikker for Eftertiden skulle være lukkede fra Morgenstunden af, ville de Folk, som ellers vilde være beskæftigede i disse Butikker, faa Lejlighed til tidligere at gaa hen og blive barberede, saa at der ikke vil være noget til Hinder for, at Barbererne kunde lukke de to Timer før. Imidlertid er det mig bekendt, at der fra dette Fags Side har rejst sig nogen Opposition og er fremkommet Ønske om enten at blive ved det gamle, altsaa have Lov at holde aabent til Kl. 12, eller ogsaa fuldstændig at holde lukket Søn- og Helligdage. Udvalget vil

nok være i Stand til her at udfinde det rigtige. Med Hensyn til § 6 er der ikke noget videre at bemærke, idet det er saa godt som det gamle, der findes i Loven af 1891, og ligesaa med Hensyn til § 7. I § 8 er der kun kommet een ny Ting ind, og det er med Hensyn til Idrætsøvelser. Der siges her i § 8, at der ikke maa holdes støjende Øvelser eller lignende, uden hvor der tilsigtes Uddannelse til Fædrelandets Forsvar. Men man har fundet, at det ikke var udtømmende, og derfor har man sagt, at Idrætsøvelser og andre Øvelser, som ikke have denne Mening, ogsaa skulle være tilladelige. Det er jo mange Steder Tilfældet, at man har Gymnastikforeninger og lignende Foreninger, med Hensyn til hvilke der ingen Anledning er til at lægge noget i Vejen for, at disse kunne foretage deres Øvelser paa en hvilken som helst Tid af Søndagen. I § 9 er der ikke noget nyt af Betydning, det er kun en Omskrivning fra tidligere Love. Ligesaa med Hensyn til §§ 10, 11 og 12.

Saa komme vi til § 13. Denne Paragraf gaar ud paa at gøre Grundlovsdagen til hel Fridag. Nu er det jo saaledes, at Grundlovsdagen er Fridag fra Kl. 12, men man har ment, at naar vi kun have denne ene egentlige folkelige Højtidsdag — kan man godt sige —, var det ikke for meget, om man nu gik over til at gøre hele Dagen til Fridag, og derfor har man bestemt sig dertil med Undtagelse af Lørdag før Pinse. Der bliver det ved det gamle. I § 14, første Stykke, sættes Bøderne fra 5 til 200 Kr. Nu lyder det paa fra 10 til 200 Kr., men man har ment, at 10 Kr. som Begyndelsesmulkt kunde være lige højt nok og kunde have til Følge, at man i mangfoldige Tilfælde ikke en Gang vilde gaa til at idømme Bøde, fordi man fandt den for stor i Forhold til Forseelsen, der var begaaet, og der var saaledes mindre god Garanti for, at der ikke skete Gentagelse af Forseelsen. Ellers er der ikke noget i denne Paragraf ud over det sædvanlige. Det samme gælder §§ 15 og 16, men i § 17 er man gaaet over til at fastslaa, at Principaler, som sysselsætte deres Folk om Søndagen enten hele Dagen eller en Del deraf, skulle være forpligtede til at give deres Folk en tilsvarende Fritid paa en anden Dag. Det kunde jo være tænkeligt, at Omstændighederne kunde gøre det umuligt for enkelte Principaler at give deres Folk Fritid om Søndagen, men man har saa ikke alene villet aabne en Mulighed for, men har villet foreskrive i Loven, at de erstattede Folkene det med Fritid